

volj žalostno je to, da se že popolnoma tendenčno mladina, obvezna še šoli, navaja in vabi v razkošne maškerade in se tako isti čas ne more udeležiti cerkvenih pobožnosti. Par otrok je bilo še pozno zvečer na raznih ponočnih maškeradah v gostilnah, tam plačalo običajno vstopnino, ko na drugi strani nimajo niti denarja za prepotrebne stvari in nekateri dobivajo celo podporo od mnogih strani radi slabo situiranih družinskih razmer. Vprašamo samo milostno merodajne faktorje, kdo neki bo odgovoren za posledice tako imenitne vzgoje še dobrih otrok?

**Sv. Križ nad Valdekom.** Dne 8. februarja t. l. je zgorelo posestniku in cerkvenemu ključarju Antonu Štinek, po domače Kun, gospodarsko poslopje. Okrog 8. ure zvečer je začelo goreti; zgorela je vsa krma in gospodarsko orodje, le živino se je posrečilo rešiti. Požar je bil tako velikanski, da je bilo vse Pohorje, vsa Mislinjska in Šaleška dolina razsvetljena. Pri Pergerju v Mislinjah in na rudniku v Velenju je tulila sirena. Zvonili so plat zvona v Mislinjah, v Starem trgu in v Šmartnem. Pa kaj, ko je gasilcem teren nedostopen. Vsaka pomoč gasilcev je bila izključena. Le domači smo reševali, kar se je dalo. Tudi domači g. župnik, ki je bil eden prvih na mestu, je pomagal reševati, kar se je dalo. Zlasti hišno opravilo, ker je bilo stanovanjsko poslopje tudi v veliki nevarnosti. Duhovnik pač mora biti na deželi, zlasti pa v hribih, za vse pripravljen. Mlad gospodar, ki se je šele pred dvema letoma oženil ter si je lansko leto svoje gospodarsko poslopje popolnoma prekril in popravil, upajoč, za naprej dobro gospodariti, ima danes velkansko škodo in je takorekoč zopet zadolžen, zlasti ker je bila zavarovalna svota nizka. Da bi se pač našla dobra srca, ki bi nesrečni družini rada pomagala kakorkoli, ali z lesom ali z delom ali z vožnjo, da bi se mladi gospodar laže postavil na lastne noge. Kdor v nesreči rad pomaga svojemu bližnjemu, tisti je pravi kristjan! Pomagajmo! Pa tako, da levica ne bo vedela, kaj je dala desnica! Vzrok požara je dosedaj nepojasnen in se ne ve, kako je požar nastal. — Očividec.

**Ljubno.** Visoko gor, precej osamljen zaradi oddaljenosti od centrov, stoji trg Ljubno, pa je vendar društveno življenje precej živahno. Malo poročil in novic čitamo o tem kraju, pa je radi svojevrstnega udejstvovanja tamošnjih prebivalcev zelo zanimiv. »Flosarje« se gredo po večini, ker je to njihov kruh, dasi precej težak. Zavedajo pa se, da so kmetje in da tudi oni potrebujejo svojo stanovsko organizacijo. Kmečka zveza, ki je bila ustanovljena izmed prvih v gornjegrajskem »rezu«, živahno deluje, saj jo vodi požrtvovalni njen načelnik g. Tesovnik, ki je za svojo krajevno edinico pridobil obilno članstvo. S pomočjo g. upravitelja šole je organiziral večdnevni tečaj, na katerega pridno prihajajo člani iz najoddaljenejših krajev. Pri predavanjih je sodeloval g. dekan o kmečkih zadevah, v nedeljo pa je govoril tajnik Kmečke zveze, ki jim je razložil glavni namen Kmečke zveze in delo, ki si ga je stavila za svojo nalogo. Dotaknil se je tudi vprašanja o blagovnem združništvu in razložil, da je v tem edina pa najbolj uspešna rešitev za kmečko gospodarstvo. Povdarjal je, da manjka našemu kmetu stanovske zavesti in čuta za skupnost, kar je v veliki meri krivo, da je kmet danes na tako slabem položaju. V organizaciji je moč, z njo se more doseči tisto, kar se posamezniku ne posreči in da je prav v današnjih časih močna stanovska organizacija zelo potrebna. Navdušeni so bili zborovalci za Kmečko zvezo, spoznali so, da je v njej torišče za iznašanje težav in da se bo samo z njo moglo priboriti kmečko judatvo pravic, ki mu gredo.

**Novištifta pri Gornjemgradu.** Kaj pripoveduje 90letni starček? Kotnik Matija, po domače Sedovski oče, je bil rojen 28. 1. 1847. Bil je v št. Lenartu nad Gornjogradom 13 let za mežnarja. Poročen je bil dvakrat: s prvo ženo je bil poročen 12 let in imel v prvem zakonu 10 otrok. Z drugo ženo pa je imel 13 otrok. Ta mož pripoveduje, da je cerkev sv. Miklavža bila prva tukaj v Novištifti in je spadala pod oglejsko nadškofijo, potem pod ljubljansko in sedaj seve pod našo lavantinsko škofijo. Razsajala je ta čas huda bolezen, menda kuga, ko so ljudje kar padali; prva farna cerkev je pogorela leta 1852. Farani so postavili drugo cerkev, ki je baje nekaj manjša od prve. Zakrament sv. birme je stari mož prejel v Gornjemgradu od velikega škofa Antona Martina Slomška leta 1854. Bil je hudo bolan; sedaj pa mu je precej boljše. Lansko leto je še opravljal kmečka dela, tudi je šel na njivo plet. Zelo rad pripoveduje stare povesti, katere ima še dobro v spominu.

**Marija Gradec pri Laškem.** Občni zbor naše krajeve organizacije JRZ se je ob številni udeležbi vršil v nedeljo dne 31. januarja. Za predsednika je bil izvoljen Matevž Deželak, posestnik v Ložeh, za podpredsednika pa Karol Hrašt, posestnik v Stopcah. Na občnem zboru se je sprejelo več važnih resolucij glede spremembe šolskega zakona, tako da bi kmečki otroci po 14. letu starosti ne bili obvezni šolo obiskovati; glede spremembe lovskega zakona v smislu kmečkih zahtev; država naj podpre naše kreditno združništvo, da se upostavi likvidnost naših posojilnic, v svrhu prehrane se naj dajo proste prevoznice za koruzo. Sklenila se je resolucija v zadevi nezgodnega zavarovanja pri poljedelskih strojih, tako da bi bil tudi gospodar zavarovan, kar pa se je sedaj, kakor čitamo, že ugodilo še celo tako, da kmetu ne bo treba posebej plačevati, ampak bo to plačala banovina. Z veseljem smo tudi slišali poročilo, da je banska uprava ugodila prošnji občine Marija Gradec in je cesto Lahomno—Sv. Rupert uvrstila med subvencionirane občinske ceste. Ljudstvo kaže veliko zanimanje za našo organizacijo.

**Velika Pirešica.** Iz Pirešice je bila premeščena učiteljica gđ. Karolina Srebrnič na novo mesto v Leskovec pri Krškem. V teku službovanja na tukajšnji osnovni šoli si je pridobila med svojimi učenci mnogo simpatij, kakor tudi med občani, kar je pokazal dan poslovitve. Vsem občanom bo ostala v trajnem spominu!

**Galičija pri Žalcu.** Dopisnik iz Galičije se je v »Domovini« pohvalil, da se v naši fari zelo bere ta časopis. Njemu na uho povedano: lastna hvala je cena mala. Drugič se naj ne hvali in ne spravlja poštenih Galičianov pod svoj klobuk, ki je za nas nepomemben. — Brezposelnost se je preselila iz mest na deželo. To pokazuje vsakodnevno obiskovanje raznih brezposelnih v krajih tukajšnje občine. Pojavljajo se razni kriminalni tipi, ki jim je predvsem naša obična pravo zopar dišče. Saj se spominjamo še, da je imel ropar Omerza tukaj svoj rajon. Pred kratkim časom se je potikal tod okoli njegov tedanji spremljevalec Kotnik, kateri ga je izdal. Pravil je tod okrog, kam je bil Omerza namenjen vlomiti. Ako bi občani vse to vedeli, bi se jih polotil pravi strah pred njim. Toda roka pravice ga je v pravem času dohitela ter mu prestigla grozne načrte. Oblast bi prosili, da bi tudi na deželi ukrenila, da bi se kretanje brezposelnih ljudi, med katerimi je mnogo kriminalnih tipov, preprečila z nadzorovanjem. Ti ljudje so pravi strah podeželskega ljudstva, predvsem pa v naši občini.

**Gornja Ponikva pri Žalcu.** V nedeljo dne 28. februarja se vrši ustanovni občni zbor Kmečke

zveze za Gornjo Ponikvo. Povabljeni so gospodje iz Celja. Pričakovati je prav obilne udeležbe od strani kmetov, ker gre za važno zadevo zlasti za vprašanje nove občine. Torej vsi na delo, ker finančna plat nam je zasigurana.

**Belgrad.** Tukaj se je poročil Franjo Krabonja, mlinar, z gospo Ivanko Postrak od Sv. Ruperta v Slov. goricah. Obilo sreče!

## Peter Rešetar rešetari.

S smučkami na jug. Letošnjo zimo smo morali Slovenci s smučkami v južne kraje, ker pri nas ni snega, dol pa je. Mislim, da nima prav tisti, ki dolži centralizem, da je to napravil, ko je videl, da zimski šport nekaj nese našim krajem.

**Iz samega sebe bi rad izstopil.** O dr. Kramerju, ki je vodja JNS v Sloveniji, pišejo nekateri časopisi, da bi rad izstopil iz JNS. Jaz sem sicer nekoč bral staroslovensko knjigo, da je neka ženska eno venspuščeno življenje peljala, potem pa je vsebe šla. Da bi pa kdo iz sebe šel, še nisem slišal. Res je kdo včasih jezen na JNS-arje, da bi iz kože skočil, pa se mu tudi to še ni posrečilo. Pa če bi tudi sedaj Kramer stopil iz samega sebe, bi še vendar ostal, kar je bil dosedaj. Zato gre lahko zavoljo mene v sebe ali iz sebe.

**Jager pa jaga.** Srežki načelnik v pokoju g. Senekovič ima svoje vrste lovske karte, namreč kar navadno svojo vizitko. Bogve, če je ta vizitka sploh pravilna, če ni iz prejšnjih časov. Zdaj mu je gotovo žal, da je svoj čas učil orožnike, da morajo biti tako strogo natančni!

**Najbolj smešen dogodek preteklega tedna.** V Belgradu se dajajo med seboj gospodje poslanci. In tako se je oglašil pretekli teden tudi g. Ivan Mohorič, gospodarski strokovnjak JNSarski, pa je debatiral s Slovincem dr. Skerlom. Srij so se čudili, ko so obadva slišali govoriti v svojem jeziku. Seveda so se tudi smejali, da se Slovenci med seboj v srbsčini prepirajo!

**Zakaj v Sloveniji — denarja!** Čisto preprosta stvar, ker se pač za nas ne tiska noben bankovec, niti ti novi po 500 Din, pač pa se za nas kuje samo drobiž, tam najdem namreč slovenski besedo, na bankovcih pa jih ni. Tako nam pripadajo pare, bankovci pa drugim.

**Sama nevoščljivost vam rečem!** V Zagrebu so so osnovali Tehnično unijo, to je poseben društvo, ki bi dobilo od Nemčije denarja 500 milijonov dinarjev, da bi imelo odločilen vpliv na gospodarstvo v Jugoslaviji. Sedaj pa so naenkrat belgrajski listi začeli silno proti temu pisati. Znašli so celo, da bi dobiček tega podjetja šel za to, da bi jugoslovanski fašizem pod vodstvom znanega Ljotića dobil dovolj sredstev za svojo organizacijo. Tudi so sumili, da bo pri tej stvari mogoča korupcija, to se pravi zaslužek po strani. Zdaj pa se godi čudež. Nemci so izprevideli, da morajo imeti svojo centralo te Tehnične unije vendar v Belgradu, kjer je sedež poslova in zaslužka naravnost in po strani, zato so sklenili poslati posebnega odposlanca, da bo v Belgradu predaval o tem in tamkaj ustanovil centralo. Sedaj bo menda nevoščljivosti konec.

**Zakaj se je JNS nagibala v Ljotiću?** Slišala je zvoniti, da snuje Tehnično unijo, pa je mislila, da se združujejo vsi jugoslovanski elementi. V tem slučaju bi seveda morala biti zraven. — Združevali pa so se jugoslovanski salamenti! Med te pa JNS itak spada! Zato le naj gre tja!

**Žrtve za jedinstvo.** Rafajlovič je rekel v parlamentu, da so Srbi žrtvovali za jedinstvo ime in zastavo, zato morajo to dobiti nazaj. Slovenci bi potemtakem poleg imena in zastave dobili še marsikaj drugega nazaj!



Nemci zahtevajo nazaj reparacije. Nas Slovencev ta zahteva prav nič ne zanima.

Abesinske rože. Italijanski gospodarji v Abesiniji so mislili, da jim mečejo Abesinci rože na pot, pa so bile take, da so eksplodirale. Čudno nevarne rože!

Za mir se ni treba bati! Anglija je dala te dni 95 milijard dinarjev za orožje, da brani mir, enako druge države! Zaščita je torej tu, samo kadar pride likvidacija, tedaj bo miserere!

## Poslednje vesti.

### Politične novice v drugih državah.

Hitlerjanci so dvignili glave na Dunaju. Spreddaj poročamo, da se je pripeljal na Dunaj na obisk nemški zunanji minister dr. Neurath s svojo soprogo in 18 ministrskimi uradniki. Na kolodvoru so ga slovesno sprejeli: avstrijski kancler dr. Schuschnigg, zunanji minister dr. Schmidt, več drugih ministrov ter člani nemške kolonije. Pri vožnji barona Neuratha iz dunajskega zapadnega kolodvora do hotela »Imperial« je prišlo po ulicah do burnih pozdravov hitlerjancev, ki so vpili: »Heil Hitler!« Demonstranti so zasedli ulice tako, da se je kolona avtomobilov komaj in komaj prerila do cilja. Policija je morala nastopiti, da je razkropila demonstrante. Na drugi strani pa so zopet vpili za Avstrijo člani domovinske fronte. Nemški zunanji minister se je moral kmalu po prihodu peljati do groba neznanega vojaka, kjer je v imenu svoje vlade položil venec, po stranskih ulicah, ker so zasedli večje ulice hitlerjanci z namenom, da bi burno pozdravljali g. ministra. Demonstracije hitlerjancev so vzbudile v krogih dunajske vlade skrajno nevoljo v strahu, da se bodo viharji nastopili za bivanja dr. Neuratha na Dunaju ponavljali v vedno večjem ter za policijo nevarnejšem obsegu.

Francoska in angleška poročila o nemirih v Abesiniji. Poročila iz Abesiniji sosednih francoskih in angleških kolonij trdijo, da je prišlo v Abesiniji na več mestih do hudih bojov med domačini in Italijani. Abesinski upori so posebno ljuti na zapadu. V pokrajini pri abesinskih jezerih so napadli domačini kolono italijanskega generala Tucll. V boju je padlo okrog 200 Italijanov. Vendar je uspelo italijanskim četam, da so upornike razkropile ter pognale v beg. V Abesiniji so italijanske oblasti zaprele na tisoče domačinov in je proglašeno nad celo deželo obsežno stanje. Domačini se ne smejo prosto gibati med posameznimi naselji. — Krivce bombnega atentata v Addis-Abebi iščejo med sorodniki nekdanje abesinske oficirske šole v Addis-Abebi. Povzročitelj in organizator napada pa je ras Desta, ki se je znal dosedaj skriti vsaki italijanski kazenski ekspediciji. — Pri atentatu ranjenemu italijanskemu generalu Liottiju so morali odrezati v bolnici nogo. Poškodbe maršala Grazianija in patrijarha Cirila so lažjega značaja. Italijanska poročila iz Rima o dogodkih v Abesiniji so povsem umolknila.

### Smrtni slučaj.

Smrt znanega bivšega trgovca v Mariboru. V starosti 75 let je umrl v Mariboru 22. februarja bivši trgovec Jožef Kaučič, ki je imel dolgo let veliko trgovino na voglu Gosposke ulice proti Glavnemu trgu, kjer je sedaj Josip Benko. Rajni je bila obče znana ter čislana mariborska osebnost. Svetila mu večna luč!

Smrt vzorne učiteljice gospe Drage Beloglavec. Dne 16. t. m. je za vedno zatisnila svoje mile oči gospa Beloglavec Draga, roj. Krajnc, v št. Vidu pri Ptuj. Bila je izvrstna in vzorna učiteljica. Prvo njeno službeno mesto je bilo pri Sv. Rupertu v Slov. goricah, kjer je delo-

## Položnice

smo danes priložili vsem onim cenjenim naročnikom, katerim je že pošla naročnina in še iste niso obnovili, ter prosimo, da nam jo takoj nakažejo. — Na zavrzite položnice, pošljite vsaj delno naročnino, sicer ne boste sprejeli prihodnje številke. Celoletna naročnina znaša 32 Din, polletna 16 Din, četrtletna 9 Din.

### Uprava »Slov. gospodarja«.

vala nad pet let. S svojim možem je bila postavljena na Remšnik. Tu se je vsestransko udejstvovala. Kako lepe so bile božične igre na remšniški šoli! Saj je pokojnica sama sestavljala originalne igre, kulise šolskega odra so pa večinoma tudi njeno delo. Blago pokojnico so iz št. Vida pripeljali v Maribor. Zadnje slovo od gospe Drage Beloglavec je bilo v srce segajoče. Kako zelo je bila priljubljena, se je pač videlo iz številnega spremstva, ki ji je izkazalo zadnjo čast.

Vuzenica. Umrl je naš dolgoletni naročnik Sr. Braznik, vpokojenec; dosegel je starost 85 let. Citanje našega lista mu je bilo v največje veselje. Naj počiva v miru!

### Iz Slovenske krajine.

Otrok podlegel opeklinam. V Bakovcih pri M. Soboti se je zgodila zadnja sobota zvečer nesreča, koje smrtna žrtev je postala eno leto stara deklinca. Med tem ko sta bila zakonca Vogrincič zaposlena na polju, sta prepustila nadzorstvo nad enoletno hčerko babici. Starka je kuhala čaj in je pustila skodelo na klopi poleg zibelke, v kateri je ležal otrok. Otrok je stegnil ročico in je polil vrelo tekočino po sebi ter se je tako opek, da je kmalu podlegel poškodbam v bolnici v M. Soboti.

### Domače novice.

80letnica odličnega moža. V Hočah pri Mariboru obhaja te dni 80letnico svojega rojstva g. Josip Gselman, posestnik in gostilničar ter bivši mizarjski mojster. G. Gselman je znana osebnost, osobito je spoštovan vsled svojih lepih lastnosti in svojega vzglednega življenja. Jubilant je od svoje mladosti in do sedanje dobe bil vedno zelo marljiv, skrben in pošten v vsakem oziru. V dobi hudih nacionalnih bojov za mariborsko okolico je stal g. Gselman v prvi vrsti borcev za našo narodno svobodo in naše narodne pravice. Pod nemškutarskim režimom se ga je preganjalo kot zavednega Slovence in krajevnega voditelja, toda Gselman je bil moč korenina ter je stal trdno kakor hrast za pravice Slovencev v hočki okolici. G. Gselman je bil osebni prijatelj rajnega poslanca Pišeka in je zelo ponosen, da je tudi naš voditelj g. dr. Ant. Korošec opetovano obiskal njegovo hišo ter da ga šteje med svoje dobre znanke. G. Gselman je bil dolga leta v občinskem odboru v Hočah ter je bil član mnogih korporacij in je bil na čelu naših društev v Hočah. Kot mož in oče je bil vedno strogo krščanskega duha in je vzgajal svoje otroke vzorno. Silno je bil užaloščen, ko mu je sin-edinec padel v svetovni vojni. Od tega časa naprej se je opazila na očetu Gselmanu velika sprememba. Smrt edinega sina ga je tako potrla, da je odložil mnoga mesta v javnosti in jo živel samo za svojo družino in za svojo obrt. Kot javni delavec je bil g. Gselman pošten in njeva beseda je med prijatelji in nasprotniki mnogo zalegla. G. Gselman je bil

nad 20 let krajevni zastopnik naše domače Vzajemne zavarovalnice in je tudi ta svet vršil skrajno solidno in pošteno. Očetu Gselmanu k njegovemu jubileju najiskreneje čestitamo!

Samomor z elektriko. Ivan Novak, 40letni brezposelni delavec, je splezal v Bresternici v župniji Kamnica pri Mariboru na železni steber električnega voda in se je dotaknil žice z visoko napetostjo. Omamljen od toka je padel na betonski podstavek ter obležal mrtev s prebito lobanjo. Novak je bil svoj čas zaposlen na žagi v Viltožu.

### Prireditve.

Fram. V Framu je letos društveno delo živahnije. Izobraževalno društvo, ki je za pust vprizorilo »Dve nevesti«, pripravlja sedaj želoigro »Sin«. Vrlim igralcem želimo tudi sedaj veliko uspeha. Koncem januarja smo slišali predavanje o Lurdu in Bernardki ter gledali krasne skloptične slike; dne 31. februarja pa je predaval g. upravitelj Josip Tavželj o komunizmu v Rusiji in nam je s filmom pojasnjeval njegove grozne posledice. V nedeljo bomo gledali Gospodovo trpljenje. Taka predavanja se ljudem v pouk in razvedrilo in se jih prav radi udeležujejo.

### Dopisi.

Sv. Andraž v Slov. goricah. V noči od pustnega torka na pepelnico se je prikrađel v kurtnik g. Martina Koren neznani uzmovič in hotel odnesti perutnino. Sumljivi šum je slišal doma — pes, ki je dosedaj še neznanega dolgoprstnega pregnal. Zlobnež pa še ni miroval; postavil si je lestvo na podstrešje Franca Čuček, hoteč se polastiti slanice, katera se je tam sušila. A prišel je domači sin Jakob, ki se ga je uzmovič ustrašil, in je zginil brez plena v noč.

Zrkovci pri Mariboru. V mesecu januarju se je vršil 24. redni občni zbor prostovoljne gasilske čete Zrkovci. Izvolil se je novi upravni in nadzorni odbor. Izvoljeni so bili možje in fantje, ki imajo res navdušenje za gasilstvo, storiti namreč to, kar je bližnjemu v pomoč in Bogu v čast. Gasilska četa je imela v pretečenem letu več velikih požarov, pri katerih si je pokvarila nove cevi, pokvarila pa se je tudi nova brizgalna. Ker si je četa postavila nov Gasilski dom, je porabila ves denar in še nekaj dolguje. Da si četa nabavi, kar je nujno potrebno, namerava prirediti dne 17. maja t. l. veliko dobrodelno tombolo v Zrkovcih. Radi tega se prosijo vsa sosedna društva, da ta dan ne napravijo nobene prireditve, marveč prepustijo to nedeljo le nam, ki smo nujno potrebni denarnih sredstev!

Loče pri Poljčanah. V zadnji naši številki priobčena prilika o bratovščini jeruzalemskega osla je zadela nekatere tako živo, da jo je ponatisnil mariborski »Večernik Jutra«. Se pač zopet obistnuje pregovor: »če mački stopiš na rep, zamijavka.« — Nedelja 14. t. m. je bila v resnici živahna. Takoj po jutranji sv. maši občni zbor JRZ, v šoli pa občni zbor Sadjarske podružnice v Spodnjih Lažah, združen s podučnim predavanjem referenta pri sreskem načelstvu v Konjicah. Popoldne po večernicah pa občni zbor društva Rdečega križa, ki je potekel sicer mirno, vendar v poročilih pokazal rak-rano naših faranov, da si niti v tem samaritan-skem društvu, ki ne gleda ne na levo in ne na desno, ne moremo biti edini. Samo peščica požrtvovalnih ljudi je omogočila prvo božičnico razloženim trokom lonsko leto. Ločani, zdramite se, čas hiti in ne čaka na nas, tudi elektrika nas bo prehitela, zlasti na Gorenjskem.

Loče pri Poljčanah. Glavni odbor društva Rdečega križa kraljevine Jugoslavije v Beogradu je glasom obvestila banovinskega odbora v Ljubljani odlikoval predsednika občinskega od-